

NYÍREGYHÁZI
EGYHÁZMEGYE

**URUNK JÉZUS KRISZTUS
SZENT SZENVEDÉSEINEK
SZOLGÁLATA**

A nagy ekténia után Alleluja... és a következő tropár 8. hang ÉK 330. oldal

Midőn a **dicső tanítványok** / a vacsorai lábmosásnál megvilágosítottak, / akkor a **gonosz** lelkű Júdás / a pénzvágytól elvakítatva / téged, az igazságos Bírót / a törvénytelen bírának elárult. / Íme, lássátok ti, e földi javak kedvelői: / ezek miatt **felakasztotta magát**. / **Kerüld a telhetetlenséget**, / mely a tanítómesternek **ilyet mert tenni!** / Mindenkihez jószág Urunk, **dicsőség néked!**

Minden evangélium előtt:

Dicsőség a te kínszenvedésednek Urunk, dicsőség!

Minden evangélium után:

Dicsőség a te hosszútűrésednek Urunk, dicsőség!

I. EVANGÉLIUM

Szent János evangéliumának olvasása (13,31-18,1)

Az I. evangélium után (sztichira dallam) ÉK 331. oldal

8. hang.

Tiszta érzéseinket ajánljuk föl Krisztusnak, / és mint barátai, / áldozzuk föl érte **lelkünket**, / s el ne merüljünk a földi **gondokban**, mint Júdás, / hanem kiáltunk föl **lelkünk mélyéből**: / Mi Atyánk, ki a **menyekben** vagy, / szabadíts meg a **gonosztól**.

Dicsőség... most és... 6. hang.

Irgalmasság által szolgáljunk Istennek, / mint Mária a **vacsoránál**, / és ne ragaszkodjunk a **pénzvágyhoz**, mint Júdás, / hogy mindig Krisztus **Istennünk**nél **maradjunk!**

II. EVANGÉLIUM

Szent János evangéliumának olvasása (18,1-28)

A II. evangélium után ÉK 331. oldal

1. hang.

Szeressük embertársainkat, / mint atyánkfiat Krisztusban, / és ne legyünk **könyörtelenek** egymáshoz, / nehogy mint az irgalmatlan szolgáló elítéltesünk, / s a pénzszeretet miatt, mint Júdás **kétségbe** essünk, / haszontalanul elvesztetvén **életünket**.

Dicsőség... most és... 6. hang.

Ma az égnek, földnek **Alkotója** / mondá az ő **tanítványaihoz**: / **Elközeledett az**

idő, / és elérkezett Júdas, az áruló, / meg ne tagadjon engem senki **közületek**, / látván engem a kereszten két gonosztevő közt függni, / mert szenvedek, **mint ember**, / és üdvözítem, mint **Emberszerető** / **a** bennem **hívó**ket.

III. EVANGÉLIUM

Szent Máté evangéliumának olvasása (26, 57-75)

A III. evangélium után ÉK 332. oldal

8. hang.

Midőn Péter harmadszor **is** **megtagadott**, / azonnal megértette, amit **neki** mondtál, / de a bűnbánat könnyeivel **áldozott** **néked**: /' Istenem, tisztíts meg és üdvözíts **engem**!

Dicsőség... most és... 2. hang.

Vétkeink sokasága **miatt** / nincs bátorságunk az Úr **elé** járulni. / De te, **Istenszülő Szűz**, / imádd értünk a Te **fiadat**, / mert sokat tehet az anyának könyörgése Urunknak megkérlelésére. / Ne vesd meg a bűnösök kérelmét, ó **tisztaságos Szűz**, / mert irgalmas ő és üdvözít**het** **minket**, /' aki érettünk ön**ként** **szenvedett**.

IV. EVANGÉLIUM

Szent János evangéliumának olvasása (18,28-19,16)

A IV. evangélium után ÉK 333. oldal

8. hang.

Ezt mondja az Úr Jézus **a zsidó néphez**: / Én népem, én **választott népem**, / mit vétettem **néked**? / A vakok szemeit **megnyitottam**, / a bélpoklosokat meggyógyítám, / az ágyán fekvő inaszakadtat **felemeltem**. / Én **népem**, én népem, / mivel bántottalak meg téged? / Avagy mivel fizettetek nekem sok **jótéteményemért**? / A mannáért **epét** adtatok, / a sziklából fakasztott vízért **pedig** ecetet, / és azért, hogy szerettelek **benneteket**, / a keresztre **szegeztetek**. / Ti el nem ismertetek engem a világ **Üdvözítőjének**, / elhívom tehát a pogány **nemzeteket**, / és ők **dicsőítenek** engem / az Atyával és Szentlélekkel, /' és én nekik adandom **az örök életet**.

Dicsőség... most és...

Midőn Kaifás előtt állottál, **üdvözítő** Istenünk, / és Pilátus ítélő bírósága **elébe** vitettél, / ki mindnyájunknak ítélő **bírója** vagy, / a mennyei erők a félelemtől **remegésbe** estek. / Midőn pedig a keresztfára **fölemeltetted** / a két gonosztevő **közé**, / ki egyedül **bűnnélküli ártatlan** vagy, / a bűnösök **közé** számíttattál, / hogy a bűnös embert **üdvözítsd**. /' Ártatlanul szenvedő Urunk, **Jézus**, dicsőség **néked**!

V. EVANGÉLIUM

Szent Máté evangéliumának olvasása (27,3-32)

Az V. evangélium után ÉK 334. oldal

6. hang.

A zsidók serege Pilátustól keresztrefeszítettétedet követelte Urunk, / és bár benned hibát nem talált, / a bűnterhelt Barabást szabadította ki, / téged pedig az igazat elítéltek, / gyilkosság vádját hagyván örökül, / de te, Urunk, add meg jutalmukat, / mert hiúságokat terveztek ellened.

Dicsőség... most és... 6. hang.

Ma a fára függesztetik az, / ki a földet a vizekre függeszté. / Ma a fára függesztetik az, / ki a földet a vizekre függeszté. / Ma a fára függesztetik az, / ki a földet a vizekre függeszté, / töviskoszorúval koronáztatik az angyalok királya. / Vörös ruhába öltöztetik az, / ki az eget felhőkkel felruházta, / verésekkel illetik, / ki a Jordán vizében Ádám bűnét lemosá. / Szögekkel kegyetlenül fölszegeztetik / az Anyaszentegyháznak üdvözítő Jegyese, / lándzsával átdöfetik a Szűznek Fia. / Leborulunk a te kínszenvedésed előtt Jézus! / Leborulunk a te kínszenvedésed előtt Jézus! / Leborulunk a te kínszenvedésed előtt Jézus! / Méltass bennünket elérni / a te dicső föltámadásodat is.

Tropár. 4. hang.

Megváltottál minket drága véreddel a törvény átkától, / keresztre szögeztetvén, / és lándzsával átveretvén, / az emberekre halhatatlanságot ömlesztél, / Üdvözítőnk, dicsőség néked!

VI. EVANGÉLIUM

Szent Márk evangéliumának olvasása (15,16-32)

A VI. evangélium után ÉK 335. oldal

Boldogságok

Prokimen. 4. hang. ÉK 336. oldal

Elosztották maguk között ruháimat, / és öltönyömre sorsot vetettek.

VII. EVANGÉLIUM

Szent Máté evangéliumának olvasása (27, 33-54)

50. zsoltár - ÉK 17. oldal

VIII. EVANGÉLIUM

Szent Lukács evangéliumának olvasása (23,32-49)

Utána nyomban kezdődik a háromódás kánon éneklése.

V. ÓDA 6. HANG

Virradatkor hozzád ébredek, * ki az elesett ember iránt könyörületre indulva
* változás nélkül kiüresítetted magadat, * és bár minden szenvedélytől mentes
vagy, * egészen a kínszenvedésig megalázkodtál, Isten Igéje! * Add nekem a te
békecségedet, Emberszerető!

Konták 8. hang ÉK 336. oldal

Az érettünk fölfeszített Üdvözítőt / jertek mindnyájan énekeljük, / mert őt látta
Mária a keresztfán és **fölsóhajtott**: / Bárha fölfeszítve szenvedsz is, / te vagy az
én Fiam /' és én Istenem!

Ikosz:

Midőn a Jerke saját bárányát leöletésre vitetni látta, Mária a többi asszonnyal
együtt, szétbontott hajjal követte őt, és ezeket kiáltotta: Hová mész, gyerme-
kem? Kiért igyekszel ezen az úton? Talán egy másik menyegző van Kánában,
s oda sietsz, hogy a vizet borrá változtasd? Veled menjek-e én is, gyermekem,
vagy itt várjalak inkább? Szólj hozzám egy szót, Ige és ne haladj el mellettem
szótlatlanul, ki tisztának őriztél meg, * s te vagy az én Fiam és az én Istenem!

VIII. ÓDA

Az istenellenes bálványszobrot az istenes ifjak megvetették, * a Krisztus ellen
acsarkodó törvénytörők gyűlése pedig hiú terveken tanakodik, * megölni ké-
szül azt, aki kezein tartja fenn az életet, * s kit az egész teremtett világ dicsér-
ve áld mindörökké.

IX. ÓDA

Ki a keruboknál tiszteltebb, * és a szeráfoknál hasonlíthatatlanul dicsőbb
vagy, * ki az Istent, az Igét * sérülés nélkül szülte, * téged valóságos Istenszü-
lő, magasztalunk!

Fényének

A jó útra tért latort még aznap a Paradicsomra méltattad, Uram. * Keresztfád
által világosíts meg és üdvözíts engem is!

IX. EVANGÉLIUM

Szent János evangéliumának olvasása. (19,25-37)

3. hang. Minden lélek dicsérje az Urat... ÉK 35. oldal

DICSÉRETI SZTIHIRÁK

ÉK 337-338. oldal

3. hang.

Kettős gonosz cselekedetet követett **el** ellenem / az én elsőszülött fiam, az Izrael népe, / mert elhagyott engem, az élő **vizek** forrását, / és romlott ízű **ásott** magának. / Engem a fára **fölfeszített**, / Barabást pedig kikérte és szabadon bocsátá. / Megrémült **ezen** az ég, / és a nap elrejtve fényét, **homályba** borult, / és te Izrael még sem **szégyenkezte**l meg, / a halálban is elhagytál és **kigúnyoltál** engem. / Mennyei **szent** Atyám, / bocsáss **meg** nekik, / mert nem **tudják**, mit cselekedtek. *Kétszer.*

Minden tagja a te **szent** testednek / gyalázatot és kínt szenvedett **érettünk**, Uram, / szent **fejed** töviseket, / mennyei arcod meg**köpködést**, / állaid arcu**csapásokat**, / ajkaid ecettel **vegyített** epét, / szent füleid az istentelen **káromlásokat**, / vállaid **ütéseket**, / kezeidben a nádszál és lábaid**ban** a vasszögek, / oldaladon a **lándzsa szúrása** / és egész szent testednek erőszakos szétnyújtása **a** kereszten. / Mindezeket érettünk szenvedted, ó édes Jézusunk, / s hogy minket az örökös szenvedésektől **megszabadíts**, / lealáztad magadat hozzánk, **Isten** Fia, / mert szereted az embereket, és magad**hoz** emelsz minket. / Mindenható **Üdvözítőnk**, könyörülj rajtunk!

Keresztrefeszítettéted láttá**ra**, Krisztus, / az egész természet megrendült, / a föld alapjai megintogtak / a hatalmadtól való fé**lelem** miatt, / mert amikor téged ma **fölemeltek**, / a zsidó nép elbukott, / a templom kárpitja **kettéhasadt**, / és a sírokból a holt**ak** fölkeltek. / A százados pedig a csodát **látva** elámult. / Anyád pedig **ott** állva, / anyailag fölsírva **így** kiáltott: / Hogyne fohászkoznék **melle**met verve, / mikor mint elítéltet **ruhátlanul** / a keresztfára **függesztve** látlak? / Megfeszített és eltemetett / és halottaiból föltámadt **Urunk**, dicsőség neked!

Dicsőség... 6. hang.

Levonták rólam öltönyömet / és vörös palástba öltöztet**tek**, / töviskoronát **tet**tek fejemre, / jobb kezembe nádszál**at** adtak, / hogy összetörjem őket, **mint** a cserépedényt.

Most és...

Az én testemet a ver**ők**nek adtam, / és orcámat nem fordítottam el a rám **pök**dös**ők**től, / Pilátus ítélszéke **előtt** állottam, / és a keresztet **elszenvedtem** / a **világ** üdvösségéért.

X. EVANGÉLIUM

Szent Márk evangéliumának olvasása (15,43-47)

Doxológia ÉK 19. oldal

Dicsőség a magasságban Istennek...

XI. EVANGÉLIUM

Szent János evangéliumának olvasása (19,38-42)

ELŐVERSES SZTIHIRÁK

ÉK 358. oldal

1. hang.

Minden teremtmény félelmében **el**változott, / látván téged, Krisztus Üdvözítőnk, a kereszt**en** függeni; / a Nap **homály**ba borult, / és a föld alapjai **megren**dültek; / mindenek részvétellel indultak meg a mindeneket Teremtőnek **sz**envedésén, / ki önként szenved**tél** érettünk, /' Urunk, dicső**ség** néked!

2. hang.

A gonosz és istentelen **em**berek / miért tusakodnak a hiúságok felett, / miért ítélik halálra az **é**letnek Urát? / Ó, nagy csoda! A világ Alkotója a bűnösök kezébe enged**i** magát, / és az Emberszeretőt a kereszt**re** függesztik, / és ő elszenved**i** **min**dezeket, / hogy szenvedésével a pokol rabjait kiszab**a**dítsa. /' Ó, hosszantűrő Urunk, dicső**ség** néked!

Látván téged, Istennek megtestesült Igéje, / a szeplőtelen Szűz, kereszt**re** **föl**fe-szítve, / anyai keblét éles **tőr** járta át, / az ő legtisztább szívében fájdalmasan lőn meg**se**bezve, / lelke mély keserűség**ben** zokogott, / arcának fénylő tekintete, mint a napé, el**hal**ványodott, / és szétomlott hajjal, **sirán**kozva / és kezeit törve bánatosan **ki**áltott fel: / Jaj nekem, édes **isteni** gyermekem! / Jaj nekem, ó te világ világ**oss**ága! / Miért szállottál alá szemeim előtt **Isten** Báránya? / És íme az angyalok is remegve csodálják a te kínszenvedésedet! / Megfoghatatlan nagy a te szereteted és **irg**almaid! /' Urunk, Jézus, dicső**ség** néked!

Téged, Üdvözítőnk, / a mindenség Alkotóját és Istenét / látván a te szeplőtelen szűz Anyád kereszt**re** feszítve, / keservesen fölsó**h**ajtott: / Én édes Fiam, én Istenem! / Hová lett a te tekintet**ed** szépsége? / Nem bírom a **fájd**almat, / látván téged igazságtalanul halál**ra** kínozva: / Siess teh**át**, és kelj fel, / hogy dicsóítsam a te halottaid**ból** való /' harmadnapi feltá**ma**dásodat!

Dicsőség... 8. hang. ÉK 339. oldal

Uram, midőn a kereszt**re** **föl**emeltetted, / félelem és rettegés fogott el **min**den teremtményt. / A földnek megtiltád **e**lnyelni / a téged fölfeszítő **ell**enségeidet,

/ a pokolnak pedig **meg**parancsolád / kibocsátani a **foglyokat**. / Mindenekben csak **jót** tettél Urunk, / ki megítéled az élők**et** és holtakat, / életet jöttél adni és **nem** halált, / emberszerető **Urunk**, dicsőség **né**ked!

Most és... ÉK 340. oldal

Az ítélet pálcáját **immár** eltörték / az igazságtalanság bírái, / Jézus ím' el van **ítélve** / és átadva **meg**feszítésre. / Megremeg a természet, / midőn Urát keresztben függ**ni** látja, / te pedig természet szerint **való** testben / érettem szenvedtél. / Jóságos **Uram**, dicsőség **né**ked!

XII. EVANGÉLIUM

Szent Máté evangéliumának olvasása (27,62-66)

Jó az Urat dicsérni...

Háromszorszent. Miatyánkig.

Tropár. 4. hang. ÉK 334. oldal

Megváltottál minket drága véreddel a tör**vény** átkától, / keresztre **szö**geztetvén, / és lándzsával átveretvén, / az emberekre halhatatlanságot öm**lesztél**, / Üdvözítők, **dicsőség** néked!